

30 augustus 2020, tweeëntwintigste zondag door het jaar, jaar A

Lezingen: Eerste lezing: Jeremia 20,7-9
Evangelielezing: Mattheus 16,21-27

Homilie

Wat we vandaag in het evangelie horen, zal voor de leerlingen van Jezus toch wel een grote ontgoocheling geweest zijn. Stel je even in hun plaats. Ze zijn Jezus gevolgd, jarenlang zijn ze met hem het land doorgetrokken. Massa's mensen volgden hen. Ze beleefden prachtige momenten met Jezus, ze hoorden onvergetelijke woorden en zagen onvoorstelbare wonderen. Steeds meer beseften ze dat dit de Messias was, de Langverwachte.

Maar nu wordt het helemaal anders. Jezus begint te zeggen dat hij naar Jeruzalem moet gaan, terwijl iedereen hem net waarschuwt: "Blijf daar weg, het is er gevaarlijk voor jou". En daar zullen net de hogepriesters en de schriftgeleerden zijn woord verwerpen, en hij zal veel lijden. Hij zal zelfs gedood worden. Hij zegt ook dat hij na drie dagen zal verrijzen, maar dat horen de apostelen nauwelijks na al die vreselijke woorden. Petrus kan het niet meer aan. Vorige week was hij nog hét voorbeeld van geloof, vandaag wil hij de zaken weer in eigen handen nemen. "Dat mag niet gebeuren!", zegt hij. Maar Jezus reageert bijzonder scherp. "Ga weg", zegt hij, "Je bent een struikelblok voor mij. Want wat je zegt zijn niet Gods gedachten, het zijn de gedachten van mensen".

Soms zijn Gods gedachten heel anders dan de onze. Wat wij vooral willen is alles vasthouden wat we hebben. Maar net dat is onmogelijk. Als los zand glijdt het leven door onze vingers. Alles wat we willen vastklemmen, zijn we al kwijt. Gods gedachten zijn heel anders. Jezus spreekt over loslaten, over het kruis opnemen als het op onze weg komt. Hij spreekt over hem volgen. Dat is echt niet gemakkelijk, maar het kan ons een onvoorstelbare kracht geven.

Dat wordt prachtig verwoord in de eerste lezing van vandaag, in de woorden van de profeet Jeremia. Jeremia is een groot profeet, maar ook een tragisch figuur. Hij is een dorpsjongen. Jeremia komt uit Anatot, een dorp vijf kilometer van Jeruzalem. En het is naar Jeruzalem dat God hem stuurt, naar de grote stad. En overal in die stad verkondigt hij luid Gods Woord, maar er is werkelijk niemand die naar hem luistert. Er is waarschijnlijk nooit een profeet geweest die nog minder succes had. Integendeel, de mensen van Jeruzalem lachen hem uit, ze drijven de spot met hem. Tot Jeremia het echt beu wordt. "Ik stop ermee", denkt hij, "er luistert toch niemand". De situatie is uitzichtloos.

Maar dan gebeurt er iets onvoorstelbaars. Jeremia vertelt het met onvergetelijke woorden: "Er laait een vuur op in mijn hart, het brandt in mijn gebeente. Ik probeer het tegen te houden, maar het lukt me niet." God kan een mens echt overweldigen. Jeremia zegt dat met woorden die zo menselijk zijn: "U bent te sterk voor mij. Ik kan tegen U niet op."

Maar als God een mens overweldigt, wordt die mens niet zwakker, maar juist sterker. Dat is het echte wonder. Als wij ons leven niet willen vastklemmen, maar het in Gods handen geven, groeit er een onverwoestbare levenskracht in ons. Dan leven we vanuit de eeuwigheid, en we krijgen weer kracht om verder te gaan. Dan laait er een vuur op in ons hart.

De geschiedenis toont ons prachtige voorbeelden van mensen in wie Gods levenskracht zichtbaar werd, en die zo uitgroeiden tot een inspiratiebron voor medemensen, tot vandaag.

Ook vandaag kunnen we soms echt getroffen worden door de levenskracht die mensen putten uit hun geloof. Ook als hun situatie uitzichtloos lijkt, blijven ze geloven. En wat opvalt is dat vooral hun levensvreugde vaak onverwoestbaar is.

Goede mensen, laten ook wij ons hart openstellen voor God. Hij zal ons vreugde en verkwikking geven, en heel veel levenskracht. En ooit zal het ook ons overkomen dat we de Mensenzoon zien, bekleed met de heerlijkheid van zijn Vader, omringd door de engelen. Misschien hier en nu al zullen we dat zien, soms even, in een flits van de overkant. En ooit zal het ons helemaal vervullen, als ook wij in hem volkomen zijn. Dan zullen we in vrede zijn, volmaakt gelukkig en voltooid. Amen.

Dirk Godecharle